

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200761
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318200761.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému K. Š., L.. XX.X.XXXX, O. XXXX, XXX XX T.B. o zaplatenie 2 796,04 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti prevyšujúcej zaplatenie sumy 1 667,59 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 667,59 € od 31.3.2015 do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 19,28 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe, podanej na súde elektronicky dňa 15.3.2018, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2 796,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžných súm: 2 698,07 € od 31.3.2015 do 1.3.2016, 2 688,92 € od 2.3.2016 do 3.6.2016, 2 670,51 € od 4.6.2016 do 21.6.2016 a 2 659,82 € od 22.6.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto sporového konania, a to z titulu nesplatennej časti úveru poskytnutého žalovanému na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.10.2013.

2. O žalobnom nároku súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č. k. 8Csp/12/2018-45- zo dňa 23.11.2018, ktorým I. výrokom žalobe v časti o zaplatenie sumy 1 667,59 € spolu úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 667,59 € od 31.3.2015 do zaplatenia vyhovel, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o trovách konania, podľa pomeru úspechu, ktorý na strane žalobcu predstavoval 19,28 %. V II. výroku žalobu zamietol z dôvodu, že úver poskytnutý žalobcom žalovanému vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov (z dôvodu absencie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), kedy žalobcovi - veriteľovi vzniká len právo na zaplatenie rozdielu poskytnutého úveru a úhrad zo strany žalovaného - dlžníka, nemá nárok na úroky z úveru a poplatky.

3. Proti výroku II. podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozhodol uznesením č. k. 5Co/125/2019-134- zo dňa 18.11.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku a v nadväzujúcom III. výroku o trovách konania zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojich záveroch konštatoval nesprávne právne posúdenie, vzhľadom k potrebe postupovať v zmysle článku 2 ods. 2 CSP, podľa ktorého je súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Takouto autoritou je nepochybne Najvyšší súd SR, ktorý vo viacerých rozhodnutiach dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ uvedeného zákona treba interpretovať tak, že nie je

potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétne vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Vzhľadom k uvedenému potom nemožno hodnotiť úver ako bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd v I. výroku zároveň rozhodol i o zmene žalobcu, keďže k procesnej zmene došlo v priebehu odvolacieho konania.

4. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu nový žalobca na zostávajúcej časti žaloby svojho právneho predchodcu zotrval. Žalovaný bol v priebehu celého sporu nečinný.

5. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť viazaný závermi odvolacieho súdu, nárok žalobcu v zostávajúcej časti (časti zamietnutej - prevyšujúcej zaplatenie sumy 1 667,59 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 667,59 € od 31.3.2015 do zaplatenia) znova prejednal a rozhodol.

6. Na prejednanie zvyšku predmetu sporu súd nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán. Žalobca svoju neprítomnosť včas a riadne ospravedlnil a vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

7. Súd vo veci znova vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 31.10.2013 čl. 9, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere čl. 11 rub, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.3.2015 čl. 14, vrátane doručky (čl. 14 rub), troma upomienkami čl. 15 až 16 a tabuľkovým výpisom čl. 17. Zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

8. Žalovaný ako dlžník a Všeobecná úverová banka, a.s. (právny predchodca žalobcu) ako veriteľ uzavreli dňa 31.10.2013 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 2 800 €. Dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 120 pravidelných mesačných splátkach po 55,77 € (pričom z tejto sumy predstavovala suma 2,27 € mesačnú splátku poisťného) s dátumom prvej splátky dňa 29.11.2013 a poslednej dňa 29.10.2023. V zmluve bolo dojednané čerpanie úveru jednorazovo dňa 31.10.2013, výška úrokovej sadzby 19,70 % ročne, RPMN 21,54 %, priemerná RPMN 18,84 % a celkové náklady dlžníka 3 618,99 €. V bode 3 zmluvy pri údají RPMN 21,54 % je uvedené, že je vypočítaná z týchto údajov: výška mesačnej anuitnej splátky 55,77 €, počet splátok 120, výška úveru 2 800 €, výška úrokovej sadzby 19,70 %, celkové náklady dlžníka 3 618,99 €, celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť 6 418,99 € a priemerná RPMN 18,84 %. Podľa tabuľkového výpisu z úverového účtu žalovaný čerpal sumu úveru vo výške 2 800 € dňa 31.10.2013. Keďže po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, bol troma upomienkami zo dňa 10.12.2014, 9.1.2015 a 9.2.2015 vyzývaný, aby dlžnú sumu uhradil. V tretej upomienke bol vyzývaný k okamžitej úhrade dlžnej sumy vo výške 248,44 € a upozornený na možnosť žalobcu od zmluvy odstúpiť a súčasne na to, že v opačnom prípade bude žalobca požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. K upomienkam žalobca doručky nepripojil. Žalobca v žalobe uviedol, že úver listom zo dňa 17.3.2015 mimoriadne zosplatnil. Splatnosť však nastala až dňa 30.3.2015, po doručení listu - výzvy žalovanému dňa 23.3.2015 a uplynutí 7 - dňovej lehoty na dodatočné plnenie. V ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní poukázal na uznanie dlhu uplatňovaného žalobcom v tomto spore zo strany žalovaného, ku ktorému malo dôjsť dňa 5.10.2017. Listinu „Uznanie dlhu“ zo dňa 5.10.2017 pripojil. Z tabuľky na čl. 17 vyplýva, že žalovaný na daný úver uhradil sumu 1 132,41 € (posledná úhrada je evidovaná zo dňa 21.6.2016 - teda už po zosplatnení), z ktorej žalobca započítal na istinu sumu 140,18 €, na úroky sumu 694,88 €, na poplatky sumu 263 €, na poplatky za poistenie sumu 34,05 € a „ostatné“ 0,30 €. Žalobca špecifikoval žalovanú sumu 2 796,04 € ako súčet zostávajúcej istiny úveru 2 659,82 €, zmluvného úroku 50,81 € a poplatkov 85,41 €.

9. V prejednávanej veci súd aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 31.10.2013.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Súd sa už v prvom rozsudku zaoberal charakterom vzťahu medzi stranami. Právny vzťah medzi predchodcom žalobcu a žalovaným, ako aj samotný úver na základe zmluvy, ktorá záväzkový vzťah medzi stranami založila, posúdil ako spotrebiteľský. Tieto skutočnosti spornými neboli, neboli ani predmetom odvolacieho konania a ani predmetom prieskumu odvolacím súdom.

12. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar/ služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu

s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov. Súd úverovú zmluvu preskúmal opätovne, nakoľko prvýkrát sa ďalšími zmluvnými náležitosťami v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bližšie nezaoberal, považujúc pre záver o bezúročnosti úveru absenciu jednej z nich za dostatočnú. Zmluva bola síce uzavretá písomne, bola teda uzavretá platne, naďalej však podľa názoru súdu nespĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, preto súd úver na základe nej poskytnutý naďalej považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Predmetom sporu po zrušení veci odvolacím súdom zostala časť pohľadávky 1 128,45 € a úrok z omeškania vo výške 5,05 % z tejto dlžnej sumy (podľa žaloby bola pôvodná dlžná suma 2 796,04 € v časti príslušenstva zrejme podľa postupných úhrad žalovaného ponížovaná). Na to, aby súd mohol dôvodnosť tejto časti pôvodne uplatneného nároku posúdiť, musel sa teda opäť zaoberať samotnou zmluvou a jej náležitosťami. Z listinných dôkazov mal za preukázané (a v priebehu sporu to ani nebolo sporné), že sporové strany uzavreli platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2 800 €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v 120 mesačných splátkach po 55,77 €, pri úrokovej sadzbe 19,70 %. V bode 3 zmluvy je uvedená nielen výška RPMN (21,54 %), ale i základné predpoklady, z ktorých žalobca v postavení veriteľa pri jej výpočte vychádzal. Preskúmaním tejto náležitosti, správnosti výšky RPMN uvedenej v zmluve, súd dospel k nasledovnému záveru. Pokiaľ by žalobca skutočne vychádzal pri určovaní výšky RPMN zo všetkých predpokladov (parametrov), ktoré sám v bode 3 zmluvy uviedol, dospel by k výške 23,01 %, nie k výške 21,54 %, ktorú v zmluve uviedol. Súd pri výpočte RPMN súd zohľadnil v zmysle uvedeného bodu zmluvy výšku anuitnej splátky 55,77 €, počet splátok 120, pričom vychádzal z doslovného znenia zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/, keď pri výpočte použil údaje platné v čase uzavretia zmluvy. Pri výške splátky 55,77 € a počte splátok 120 je zrejme, že celková čiastka predstavuje sumu 6 692,40 €, nie 6 418,99 €. Už tento údaj je preto nesprávny. Aj napriek tomu, že v tomto smere neboli produkované žiadne skutkové tvrdenia, súd sa domnieva, že žalobca nezahrnul do splátky poistné 2,27 € mesačne (spolu $120 \times 2,27 = 272,40$ €). Keďže však ide o sumu, ktorú žalovaný musel uhradiť (keďže bola súčasťou splátky), súd sa ju pokúsil zohľadniť pri výpočte RPMN ako dodatočný náklad. Pri takomto výpočte však výsledná hodnota RPMN predstavovala 26,85 %. Avšak, v takomto prípade, ak žalobca poistné ako časť splátky pri výpočte RPMN nepoužil, nemal medzi predpoklady pre jej výpočet uvádzať výšku celej splátky 55,77 €, ale len 53,05 €. Každopádne súd dospel k záveru, že žalobca uviedol a následne použil pri výpočte RPMN nesprávne údaje, čo viedlo i k tomu, že celková čiastka ním vyčíslená (6 418,99 €) sa nezhoduje s tou, ktorú by bol žalovaný podľa zmluvy povinný skutočne uhradiť ($6\,691,39 \text{ €} = 55,77 \times 120 = 6\,418,99 \text{ €} + 272,40 \text{ €}$, resp. $6\,692,40 \text{ €} = 55,77 \text{ €} \times 120$). Vzhľadom k uvedenému teda možno jednoznačne konštatovať, že výška RPMN nebola žalobcom vypočítaná správne, údaj týkajúci sa výšky RPMN a celkovej čiastky v zmluve teda nie je správny. To má za následok, že úver na základe takejto zmluvy poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané (a v priebehu sporu to ani nebolo sporné), že sporové strany uzavreli platne zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2 800 €, na ktorý reálne zaplatil v splátkach spolu sumu 1 132,41 €. Pri hodnotení úveru za bezúročný a bez poplatkov má teda žalobca nárok na zaplatenie rozdielu toho, čo plnil a toho, čo mu žalovaný z tohto plnenia skutočne vrátil ($2\,800 - 1\,132,41$), v danom prípade na zaplatenie sumy 1 667,59 €. Vo zvyšku preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. Vo vzťahu k poplatku za poistenie tvoriacemu súčasť splátky v zmysle bodu 1. zmluvy (vo výške 2,27 €) považuje súd za potrebné navyše uviesť, že nárok v tejto časti by nebolo možné hodnotiť ako dôvodný aj z toho dôvodu, že v spore nebolo žalobcom žiadnym spôsobom preukázané platné uzatvorenie poistnej zmluvy. Poistenie, ako bolo medzi žalobcom a žalovaným dojednané v bode 8. označeným ako „typ zabezpečenia“ („podpisom zmluvy žalovaný - dlžník súhlasí s poistením schopnosti splácať daný úver pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti so začiatkom poistenia od 0.00 hod. prvého dňa čerpania úveru v zmysle zmluvy, a to podľa Rámcovej poistnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako poistníkom a spoločnosťou Poistovnía Cardif Slovakia, a. s, ako poisťovateľom s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je poistník - žalobca“) podľa názoru súdu nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Súd zároveň uvádza, že uvedené bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcu a za takéhoto stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, ale prijatie už naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia úverovej zmluvy. Súd je preto toho názoru, že v tomto prípade ide zároveň o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a poisteniach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto v tejto časti nárok žalobcu považoval za nedôvodný aj z uvedených dôvodov.

16. Súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj s tvrdením produkovaným žalobcom v jeho písomnom ospravedlení týkajúcim sa uznania dlhu zo strany žalovaného a s listinou produkovanou stranou žalobcu bezprostredne pred konaním pojednávania, na ktorom súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol. Súd ustálil, že ide o zmenu skutkových tvrdení, vo vzťahu ku ktorej možno konštatovať iný titul uplatnenia nároku, nakoľko žalobca žalobou uplatnil svoj nárok ako zmluvný (zo zmluvy o úvere), následne, v priebehu sporu poukázal na uznanie dlhu ako na titul uplatneného nároku. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, čo je daný prípad a zároveň na to, že v súlade s § 294 CSP takáto zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch nie je prípustná, pokiaľ žalovaným je spotrebiteľ (čo je opäť daný prípad). S poukazom na uvedené súd pri rozhodovaní na uvedený dôkaz neprihliadal.

17. Záverom súd znova poukazuje aj na to, že v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Už Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

18. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V tomto spore bol žalobca úspešný vo vzťahu k žalovanej sume 1 667,59 € predstavujúcej 59,64 % (vychádzajúc zo žalovanej sumy 2 796,04 € = 100 %), vo zvyšku predstavujúcom 40,36 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 19,28 %. O výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.